

bende og bethybningsfuld Sag første Gang er indbragt og derefter har været overgivet til et meget talrigt Udvalgs Behandling, at der da foreligger en Betænkning, hvori der er kommet Dverensstemmelse tilbeie mellem vedkommende Ministre og vedkommende Udvalg paa saa mange Punkter, som Tilfældet er i den foreliggende Sag. Dette Resultat fortjener efter min Opsfattelse megen Paassjonnelse og vidner baade om Dhygtighed og god Villie paa begge Sider. Et saadant Resultat har jo iøvrigt den Følge, navnlig for dem, der kunde ønske at gaae videre end Udvalgets Fleertal, at enhver Virken i saa Henseende vilde være frugtesløs. Hvis saa ikke var, skulde jeg ganske vist ikke have undladt tidligere at udtale mig saa stærkt, jeg formaade, saavel imod den forkortede Tjenestetid, som imod at indskrænke Cavalleriet til 10 Escadroner, et Antal, der, selv bortset fra Cavalleriets øvrige Hverv, efter min Overbevisning ikke engang vil kunne strække til for paa en fyldestgørende Maade at udføre Hærens Sikkerhedstjeneste i Krigen. Idag stiller Forholdet sig noget anderledes; der foreligger et Mindretalsforslag, stillet af et talrigt Antal Medlemmer, og dets Stæbne kan jo paa ingen Maade forudsæes. Det var dog muligt, at en Udtalelse imod dette Forslag kunde faae Indflydelse paa enkelte Medlemmer, og jeg skal derfor tillade mig at omtale det med et Par Ord. Den Tanke, der synes at ligge til Grund for dette Forslag, er i og for sig sund. Jeg har nemlig tænkt mig, at man har ladet sig paavirke ved at see den i Motiverne antydede Mulighed af, at en Deel af Artilleriet skulde forlægges til Fredericia, og at det ærede Mindretal har stillet dette Forslag, fordi det har seet Ulemperne ved saa tæt ved Grændsen at have et saadant Etablissement, der nødvendigvis efterhaanden udvikler sig temmelig bethydeligt, fordi det da frygter for, under en pludselig Krig at have et saadant Artilleri-Depot paa et Sted, hvor der hverken er Mandskab eller Heste tilstede, saa at Materiellet ikke vilde kunne bringes afsted, og heller ikke vilde kunne komme til den Anvendelse, som var paatænkt. Jeg antager, at det er denne Betragtning, der har ledet til at stille dette Endringsforslag, men de ærede Herrer have overseet, at

Hærens Officerer ere tilstede for Krigenes Skjld og ikke for Fredens Skjld. Fordi man forandrer en Fredsinddeling, er der ikke nogen som helst Grund til at indskrænke Antallet af Artilleriets Officerer. Af det meget ringe Antal Stabsofficerer, der er givet Artilleriet, nemlig ni, have de Herrer meent, at man kunde stryge to. Det vil være i de Herreres Erindring, at, da den ærede Minister indbragte Lovforslaget, udtalte han meget stærkt de Betænkneligheder, han havde ved, at Artilleriets Officerpersonal var saa ringe, men for at kunne gennemføre Sagen havde han dog troet at kunne slutte sig til Forsvarscommissionens Plan, og under Sagens første Behandling blev der i Thinget fra mange Sider hørt, at Officerpersonal i Artilleriet maatte anses for meget indskrænket i Forhold til de øvrige Vaaben. Desuagtet gaae de ærede Herrer hen og tage to Stabs-officerer bort fra Artilleriet, alene fordi der findes en tilfældig Fredsinddeling, der mislyder dem. Denne Fredsinddeling har ikke det Mindste at gjøre med Artilleriets Anvendelse i Krig, idet, naar Krigen indtræder, opløses Artilleriet i Feltbatterier og Compagnier. En Anvendelse for et saa stort Antal Stabs-officerer, som er foreslaaet, i Krigen, er overordentlig let at paavise. Det vil være indlysende for Enhver, at der maa være en Høistcommanderende for Artilleriet tilligemed en Næstcommanderende, at enhver af de to Divisioner Artilleri maa have en Chef, at Reserveartilleriet, at Arsenalen og Laboratoriet ligeledes maae have hver sin Chef, at Søforterne og Fæstningsartilleriet ogsaa maae have Chefer, ligesom der nødvendigvis maa være en Stabs-officerer tilbage i Kjøbenhavn, hvor Artilleriet har sit store Hoveddepot. De Herrer ville saaledes see, at man let kan under en Krig faae Anvendelse for 9—10—12 Stabs-officerer, og at man paa ingen Maade kan indskrænke deres Antal til 7. Man kan ogsaa see Sagen fra en anden Side. Vi vilde let kunne bringe 100 Feltkanoner paa Fode og allermindst et Par Hundrede Fæstningskanoner; det udgjør 300, saaledes at der altsaa kommer 50 Kanoner paa hver af de 7 Stabs-officerer, Mindretallet tillader at beholde, naar en Stabs-officerer antages at være i Standquarteret, medens